

Sapere aude

Resumo

- 4 redakcio de kristano Eyschen
- 10 " La Spirito sed la malforta karno estas rapida, estas »
de kristano Eyschen
- 16 La Sankta Familio de Cécile Vanderpelen-Diagre kaj Caroline Sägesser de kristano Eyschen
- 20 La Giovannali de Jean Marc Schiappa
- 24 pri la kataroj de kristano Eyschen
- 32 Kritika Vortaro de la Evangelioj de Gérard López kaj Pierre-Yves Ruff de kristano Eyschen
- 36 La atesto de Flavio Jozefo pri Jakobo, frato de Jesuo de Nikolao Burgo
- 42 La Mistero de Jesuo de Paul-Louis Couchoud de kristano Eyschen
- 46 La Neo de Sankta Petro de Karlo Baudelaire
- 48 Vi estas Petro de Patriko Boistier
- 54 Luther, inteligenteco prefere ol formo de kristano Eyschen

En la karno kaj osto

Ĉi tiu numero 3 de la senpaga revuo de la Internacia Rondo ekzegetika, sub la egido de la Internacia Asocio de Libera Penso, traktas de malsamaj temoj, tiel montrante ke raciisma ekzegezo pruntas malsamajn vojoj kaj verkoj sur malsamaj konstruejoj.

Estas evidente, ke ĉiu vidpunkto ĉi tie publikigita estas nur la respondeco de sia aŭtoro. Ĉi tio ne estas ne jura prudento, sed enspezo el la fonduso de ekzegetika esploro raciisto. Ne povas esti iu rivelita vero en ĉi tiu afero. Tie Libera Penso, kiu estas metodo, ne povas starigi unu " " kontraŭ alia vero " vero ", dogmo kontraŭ alia dogmo, deviga aserto kontraŭ alia deviga deklaro.

Ĝia celo estas pensigi homojn kaj produkti kreivan inteligentecon en ili. disponigante la rimedojn por esprimi sin. Parolado estas do libera kaj ĝi cirkulas en la Libera Penso.

Oni kompreneble multe parolas pri kristanismo en tiu ĉi numero. La sekva afero traktos, interalie, judismon. Ni rekomendas, ke vi akiru du verkojn, kiujn La Libre Pensée publikigis dum sia Nacia Kongreso el Parizo ekde la fino de aŭgusto 2023, vi povas akiri ilin ĉe la Librejo Pensante pri mendi ilin interrete:

[Librairie de la Libre Pensee \(fnlp.fr\):](http://fnlp.fr)

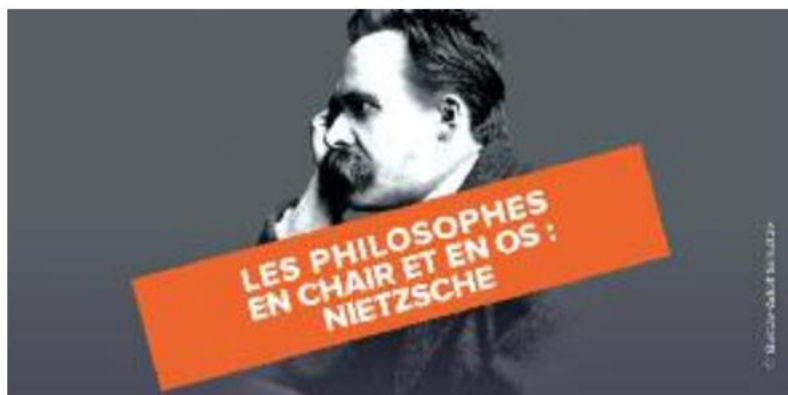
- Tie Senpaga Penso en la araba-islama mondo
- judeco, Sekularismo Kaj Senpaga Penso

Ni prezentis ĉi tiujn du verkojn uzante ĉi tiun formulon: " Por kompreni, li vi devas unue scii kiel lerni. Tia estas la ambicio de ĉi tiu libro. Kaj vi vidos

Libera Penso intelekta imperio estas unu sur kiun la suno neniam subiras. ne faru »

Ne ekzistas malpermesita esplorado por Liberpensuloj kaj ĉi tiuj du verkoj estas sufiĉe komplementaj. Ni invitas vin akiri ilin kaj ĉefe al legi ilin.

En ĉi tiu nova numero, la demando de la karno (kaj tial de la sekseco) vidita de la Katolika Eklezio. Por " -Augustin, sekso estas la kaŭzo

de prapeko, ĉar ĝi estas gustumi lian frukton de scio ke Adamo kaj Eva faru la neripareblan, kiu damnos la Homaron por ĉiam kaj kiu estos kreinto de vestaĵoj por kaŝi nudecon.

Sekso estas do la kaŭzo de origina peko kaj ankaŭ la efiko de ĉi tiu peko, ĉar ĝi estas per sekseco (produktado) tiu damno estas transdonita. Jen kial la kristanismo ĉiam mokis seksecon.

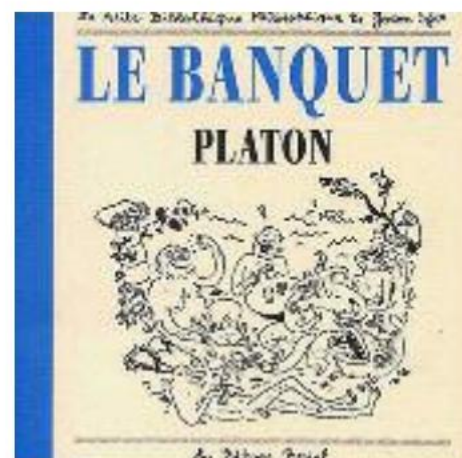

Malnova Testamento nenion elpensis, sed multe falsis. André Chouraqui, la fama tradukisto de Hebra Biblia naskita el montris, ke la fama formulo "" estis, almenaŭ, Eva ripo de Adamo estas malbona traduko kaj je pli malbona, senhonta falsaĵo. La fakta vortigo estis "". Do, akcento pli-malpli povas Eva naskiĝis al a flanko de Adamo multe ŝanĝiĝi.

Ĝi estis la interpola reviviĝo de la mito de la androgina praa, tre populara en mitologio greka. Kaj ni scias, ke la estas, sur la kristanismo formo, la rekomenco de tre mistraktita judismo kun Greka pakado.

Legante Platonon, la esence flata parolado de delogo de Alcibiades

al Sokrato, ni rimarkas, ke la percepto de

Sekseco inter la grekoj estas tute malsama ol tiu inter la judoj kaj precipe inter la kristanoj.

En arkaika kaj klasika Ateno, sekseco havis, per la perado de paiderastia, parto rilata al edukado. Ĝi estas multe pli komplika ol simpla samseksemo inter plenkreskuloj. Ĉi tio ankaŭ estas forte kondamnita. Estas pri fakte, per sekseco, superregado kaj transdono de scio de a " pli aĝa" (A erastés) sur minora en trejnado (a), sed ne "", lando infano nek ĝi estas pura pedofilio. Ĝi estas inter pubereco kaj plenaĝeco, kaj tuj kiam la eksteraj signoj de "hareco), ke la adulto » aperas (precipe la rilato estas determinita. Seksa penetrado ne estas simbole ke transdono, la vazo de scio, kiu plenigas la vazon de nescio.

L' eromenos lando) estis delogi la erastés per ĝia (forto, rapideco, eltenemo kaj kuraĝo. to Sparto, se la svatanto ne havus ĉion ĉi kvalitoj, la honto falis sur la plenkreskulon. Ksenofono, siaflanke, rekomendis ĉastan rilaton inter du. Ne estas honto fariĝi sklavo al la plenkreskulo se ni fariĝas pli bonaj. Estas iom Volontula servuteco de La Boétie. Sed se la plenkreskulo ne havas la bezonatan virton, ĝi estas hontinda trompo.

Ĉi tiuj agadoj estas ĉefe faritaj en bankedoj kiuj estas vortoj kiuj en la senco laŭvorta signifas "". Ni trinkas tie kaj oni parolas tie farante paroladojn. Tiu, kiu derogado ekskludas sin de la civitana korpo. Ĝi estas malpermesita virinoj, sklavoj kaj eksterlandanoj.

Ni distingas en Atiko, la ĉielan Afroditon kaj la vulgaran Afroditon, ĝi estas iom la distingo inter sed kiuj estas la du vizaĝoj de Eros kaj ankaŭ de nedisigebla. En ĉi tiu koncepto, antikva homa naturo inkludis tri seksoj: vira, androgina kaj ina. Ĉiu homo estis duobla kun kvar manoj, kvar piedoj, du vizaĝoj metitaj unu kontraŭ la alia (kiel Janus inter la romianoj).

Androgino estis fakte la ligo inter masklo kaj ino. La masklo simbolis la Suno, la ino la Tero kaj la androgino reprezentis la Lunon. Ĉi tiuj homoj ribelo kontraŭ Zeŭso (kiel Prometeo kiu ŝtelas fajron por doni ĝin al la homoj) kiuj havis ilin tranĉitaj en du kaj tiam li petis al Apolono kunkudri ilin reen duone identa. La ligo kiu kunigas ilin tiam pasas tra la umbiliko kiu rememorigis tial la originala tranĉo.

Ĉiu homo nur volis trovi sian originalan duonon kaj komplementa. Ĝi estis la rolo asignita al eros kiu devus esti nek bela nek malbela, sed "" kiel Diotima, ĉar li estis peranto inter la mortemulo kaj la senmortulo. Homa amo do baziĝas sur la serĉado de sia " duono ". Ĝi estas iom pli poezia kaj inteligenta ol la amo malpermesita en la kristanismo. Ĝi ankaŭ estis klarigo al demando: kial la sekso de la masklo estas metita ĝuste en la sama loko kiel tiu de la ino kiel por venonta renkontiĝo? Ni povas vidi ĝin kiel la centron de la homo, ĉar ĝi estas ĉe egaldistanco de ĉiuj partoj de la homa korpo. Kiel Sokrato diris: ni ĉiam deziras tion, kio mankas, neniam tion, kio ne mankas.

Renkontiĝoj povas esti atingitaj nur en la seksa ago kiu estas egale legitime por grekoj en aliseksemo aŭ samseksemo ankaŭ vira ol ina. Estis Aristofano kiu teoriadis tiun koncepton. Laŭ

Zeŭso (legendo), se la masklo pariĝis kun la ino, ĝi estis pozitiva, ĉar la specio reproduktiĝis, se ĝi estus en la kadro de samseksemo, tiam ĝi ne farus Restis nur la komuna plezuro kaj la masklo povis kuraĝe reveni al batalo. Ĝi estis la ripozo kaj plezuro de la militisto iel, kaj ĉefe ĝi ne alportis sen konsekvenco kaj ĉio estis profito al la dioj.

Ni vidas klare, ke ĉi tiu tipo de esploroj, demandoj, debatoj ĉiam estas novaĵoj. Des pli da kialo por iri al la fonto de esplorado. Ĝi estas unu el la deziroj de nia Raciismaj Ekzegezaj Kajeroj

Niaj kolumnoj estas malfermitaj al vi por ĉi tio.

Bona legado.

kristano Eyschen

“ La Spirito estas preta, sed la karno estas malforta »
(Marko, 88)

La septembro-oktobra numero de la internacia katolika revuo
2022, havas la temon “”. Kompreneble, la demando de prapeko estas
en la centro de la demandado. Estis do normale, ke artikolo estis dediĉita al
“ Sankta Aŭgusteno », vera inventinto de ĉi tiu kulpa maŝino

Por li: “ Nia mem fragileco, prefere la kondamno de generacio ĉiu
karneco venas de malobeo estis la prapeko ke ”. Komunio
komentoj: “ Homo cedanta al volupto, li naskas en volupto, kaj

la karno naskiĝas submetita al volupto, hereda deformado per: Augustine
uzas la kontraŭdiran esprimon de si pri ĉi tiu temo, seksa deziro estas en esenco. (hereda) “peko de la naturo”. Nun, en
transdono de peko, (tiam de la karno de la naturo) uzis laŭvole, prenita Sekseco de la principo de
evidenteco el la terribelo sekso

kiel senpoveco per unu mano, la viro nun spertas kontraŭvolajn fenomenojn,
erekto kaj Ĉar la homoj generas en konkupeco,
naskas karnon markitan de konkupenco. Ni do atestas “libidinigon de sekso”. Ni Ĉe Aŭgusteno,
»

Ni bone komprenas do, ke sekvante la paŝojn de ĉi tiu Patro de la eklezio, iom
ĝenita de sekseco en sia junaĝo, kiel estis la tielnomita “ sankta Tereza
de Lisieux ”, ankaŭ vera seksa obsedanto, la eklezio venis por forigi ĉiujn
sekseco. Sekso estas malbona en esenco, ĝi estas la preskaŭ obseda Diablo, tial la reprezento
naturo de Lucifero kiel deloga kopulanto.

La karno devas esti forigita por ĉiam. Sed tie, la eklezio estas devigita fari tordiĝoj, kiam ŝi volas igi ĉion kunekzisti en la tiel nomataj tekstoj "kie ni trovas ĉion kaj ĝian malon. Estas per la provo de la karno ke "sanktuloj",
Tomaso » estas konvinkita pri la resurekto de Jesuo, ĝi estas metante siajn fingrojn sankt-
en la stigmoj, tio estas konvinkita. La karno ne servas al iu celo
io, pozitiva foje. Ŝi povas esti (oni povus diri ironie: kontraŭvole)
pruvo de fido. La Spirito blovas kien ĝi volas .

Alia kontraŭdiro por la eklezio: la temo de la transsubstanciigo de la korpo kaj sango en la. Ni scias, ke ĉi tiu estas la osto de disputo inter Eŭkaristio
Katolikoj kaj protestantoj. Ĉi-lastaj pretas konfesi, plejparte
inter ili interkonsentantoj, ke povas esti simboleco al tio, sed neniam a
realo. Nun, precipe en Johano, la ĉeesto estas reala kaj ne estas kontestata,
malsukcesante fari gravan pekon kaj blasfeman skandalon. al ĉi tiu punkto
ke la karno estas esti "" . La Aglo estas a disŝiritaj dentoj kun
glutema en esenco kaj neniel repudias la karnon. Li eĉ faras unu
instrumento de Dia .

Alia problemo, kiu disŝiris la eklezion dum du jarmiloj. De kia naturo estas la karno? Ĉi tiu estas ankoraŭ la ne estas la Patro kaj Filo de Homo ? LA Filo
eĉ malpli tiu, kies misio estas unigi. Sankta Spirito
ia sintezo (Sintezo, sankta tezo, iel), ĝi estas Sankta Spirito
la kontrakto inter la du kun atestanto kiu realigas. La Filo estis naskita kaj estas
tial el la karno. Estas do hierarkio inter la kaj la kiu ne estas Patro Filo
egala al Patro.

La temo estas evoluigita tiamaniere por provi riskan klarigon de la tre aktuala demando de la Sinodo pri la . Granda osto por ronĝi por la pastraro kaj teologoj. Se la Patro ne estas egala al la Filo, se ekzistis hierarkio, tiam la klerikala hierarkio (la papo ĉe la kapo de la eklezio, kun la episkopoj malsupre kaj la homoj de Dio ĉe la fundo) ne estas kontraŭdira kun la Kaj tie vi havas ĝin Sinodeco .
kial via filino estas muta. Ĝi estas iom peniga kiel pruvo: ĉio estas en ĉio ĝis la faktoroj estas elĉerpitaj kaj ĉio estas egala al ĉio,
tio estas nenio. Hermeso Trismegisto faris pli bone siatempe: . Sed asertante esti pagana ĉiuj
alta malalta kaj inverse estas en in karaktero
estas verŝajne iom kruta por la preĝejo. Sed kion vi volas, la karnon de la Spirito estas kelkfoje malforta.

pri ĉi tiu temo, donas la parolon al Christophe Schöborn (dominikano, Ĉefepiskopo de Vieno, kardinalo, Prezidanto de la Aŭstra Episkopa Konferenco, la leviĝanta Prelato) pri la demando de seksmisuzo en la eklezio (ĉiam ĉi tiuj karnaj problemoj). Li trovas ke ekzistas ligo inter organizita silento pri seksa misuzo kaj Konstitucio de la preĝejo kiel tute rapida, ĉar "disiĝo de povoj, sen iksodoj demokrati-similaj modeloj ŝtatoj en". Demokratio en la eklezio estas ja nebla kaj kontraŭdira kun la principo de aŭtoritato: ĉio venas de supre kaj malsupreniras al la bazo, kiu devas akcepti ĉi tiu" donaco de Dio ".

Kiel nei du evidentajn faktojn:

La demando pri la celibato de pastroj ne estas vane en la temo de pastraj sekskrimoj. Por ekleziuloj kiuj havas problemoj kun sekseco (kio estas sufiĉe ĝenerala fakto en la loĝantaro), la devo de celibato estas plimalboniga kondiĉo por ilia problemoj. Kio neniel signifas, feliĉe, ke ĉio pastroj estas eblaj seksperfortantoj, ĉi tio malesperigus nin Homaro.

La nedemokratia karaktero de la Eklezia Konstitucio kaj ĝia funkcio - hierarkia strukturo certigas senpunecon por ĉiuj tiuj, kiuj havas aŭtoritaton,

rango, loko, oficejo; ĉar ne ekzistas kontraŭpotenca mekanismo ene de ĝi. La skandalo devis veni al kapo kaj la Trumpetoj de Jeriĥo estas tre potencaj por skui la muron de krimoj seksa.

Alia problemoj, kiu ŝajnas ligi la cerbon de teologoj per nodoj. De kio naturo estas la geedzeco kaj la paro de Jozefo kaj Maria, gepatroj de? Tomaso de Akvino esploris la problemon, kaj ankaŭ tie, li devis eviti la problemoj de la karno. Se la du ja estas gepatroj, ne estas per kopolacio seksa agado, kiu ne okazis inter ili. Sed per sperma donaco portita de Ĉefanĝelo Gabriel en la nomo de sia patrono. Li estis la unua liveristo Historio iel.

Filo de Dio

Ĝi estas la geedzeca kontrakto kaj la edukado provizita al Jesuo, kiu fondis la legitimecon de la geedzeco de la du " gepatroj ". Por li, geedzeco kaj la paro estas perfekteco ", Tomaso de Akvino certigas kvankam ne estis adulto.

Klare, ni traktas kornudon grandskale, kun GPA (ĉar Marie naskis por alia), ŝi ne faris la pekon de la karno, ĉar ŝi restis virgulino; pli bone, eĉ la naskiĝo de la infano ne forprenis ŝian himenon. Ĝi estas

tial surogata patrino esence. Jozefo estas kornudita, sed ĝi estas li, laŭ populara formulo ke "", ekde la produktado de infano (edukado de Jesuo) estas lia respondeco.

En lia apostola admono "" de la 22-an de novembro 1981, Johano Paŭlo la 2-a indikis ke la familio de Jozefo kaj Maria "" estas la prototipo kaj la ekzemplo de ĉiuj kristanaj familioj Bonega pensmaniero, kaj kia modelo! Ni tiam komprenas kial iuj diris " Familioj, mi malamas vin !".

kristano Eyschen

La sankta familio

per Cecile Vanderpelen-Diagre kaj Karolino Sağa

Tiu ĉi verko eldonita de la Libera Universitato de Bruselo estas tre interesa. Ĝi celas studi la pozicion de la Katolika Eklezio en Belgio, sed ne nur, pri la demando de familio. Li memoras ke "estas lastatempa Sankta familio » (Jozefo, Maria, Jesuo) sindonemo, devenanta de 1893 kaj ke geedziĝo ne estas sakramento. ke ekde la Laterana Konkilio de 1215. Tiu ĉi verko tre bone kompletigas tiun de Georges Duby, kiu montris la geedziĝon por la kaj la pastro fariĝas sakramento nur por "" servutuloj, kiuj en estante nomado, kio estis honto por la loka sinjoro.

La doktrino de la eklezio estas netuŝebla: familio estas paĉjo kaj panjo kaj infanoj. Sekseco celas nur reproduktadon. Kaj infanoj havas funkcion antaŭdestinita: " Via frateto pli preferas ludojn kaj li devas esti forta, malglata kaj fratino estas pli same sentema kiel knabineto, Se la knabeto li ne povis labori, prona grandaj respondecoj, ĝenus lin, ĝenus lin ĉar a ". Ĉi tiu estas la Katolika Vulgato .

Sed sekularigo faras sian laboron. Eĉ en katolikaj establadoj por junuloj, tamen tre enkadrigitaj de la doktrino de la eklezio, vivo, do la sekso sukcesas fari sian vojon. Unu aŭtoro demandas: " Ĉi tiu nekontestebla kapablo adapto de katolikismo ne atingas sian limo, kiam la devio inter

normo prezentita plastike kaj loke farigita, kiam tro da precipe intensa intertraktataj praktikoj politikigo? ĉi tiuj demandoj estas la temo de a

»

Eĉ se ekzistas lokaj adaptiĝoj, la reguloj decidis antaŭ 4 000 jaroj aŭ 2 000 jaroj, devas apliki. Sed kia realo estas tie? Movadoj kiel

Tie

Manifestacio ĉiuj por estas sekrete antaŭenigitaj de la eklezio en ĉiuj landoj en Eŭropo kaj celu "reevangeligi » la malnova kontinento." Estus do je Jean Paul II, ĉe la domo de Georgo Mario Bergoglio hodiaŭ, ĉar modernigo okazus a strategio de komunikado de Por a ripeto malpermesoj ".

La eklezio estas kaptita en malvirto inter sia neŝanĝebla doktrino kaj preterpasanta vivo.

Ĝi estas libro rekomendinda al ĉiuj, kiuj interesiĝas pri ĉi tiuj demandoj.

kristano Eyschen

Tie Sankta familio de Cécile Vanderpelen-Diagre kaj Caroline Sägesser, red. ULB, 242 p., 19 €

